

Sygn. akt I C 3183/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2014r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant Martyna Kamińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 listopada 2014r. w Ś.

sprawy z powództwa K. G. (1)

przeciwko J. C.

o zapłatę kwoty 18.600 zł

I. powództwo oddała;

II. zasądza od pozwanego K. G. (1) na rzecz adwokata Z. K. kwotę 2.400,00 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu.

Sygn. akt I C 3183/13

UZASADNIENIE

Powód K. G. (2) wniósł o zasądzenie od pozwanej J. C. kwoty 18.600 zł z ustawowymi odsetkami od 29 kwietnia 2013r do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazał, że strony żyły w konkubinacie, który uległ rozwiązaniu z winy pozwanej, w trakcie konkubinatu powód ze swoich środków pieniężnych wykonał remont i modernizację lokalu będącego we władaniu pozwanej a także zakupił szereg mebli i innego sprzętu.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa przyznając, że strony żyły w konkubinacie, podnosząc, że pozwana prowadziła dom, prała, sprzątała, gotowała i zajmowała się ciężko chorym synem stron. w grudniu 2010r otrzymała mieszkanie socjalne w którym zamieszkała w czerwcu 2011r; zaprzeczyła jednak, aby remont finansowany był z kredytów powoda, gdyż przeznaczył je na swoje potrzeby. Pozwana sama wykonywała niektóre prace remontowe, zaś faktura VAT (...) dotyczy prac wykonywanych przez pracownika Urzędu Miasta.

W piśmie z dnia 10 II 2014r przyznała, że strony żyły 8 lat w konkubinacie i mają 7 letniego ciężko chorego syna; wynajmowali kawalerkę na ul. (...) następnie pozwana otrzymała mieszkanie komunalne.

W TOKU POSTĘPOWANIA SĄD USTALIŁ

NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

Strony żyły w nieformalnym związku w wynajmowanym mieszkaniu przy ul. (...), z tego związku urodził się syn J., który ze względu na stan zdrowia wymaga ciągłej opieki. Powód rozpoczął pracę za granicą, pozwana w domu zajmowała się ciężko chorym synem.

Pozwana otrzymała lokal socjalny położony w S. przy ul. (...). Lokal wymagał remontu. Strony podjęły decyzję o wyremontowaniu lokalu i przeprowadzce.

DOWÓD: zeznania powoda k. 115-116

pozwanej k. 116-117

W okresie od grudnia 2010r do maja 2011 roku strony wyremontowały mieszkanie. Środki na remont pochodziły z zarobków powoda i pozwanej (za pilnowanie dziecka), także brat pozwanej pomagał finansowo. Prace wykonywane były przez S. M. (1), T. K. (1), Ł. G. (1), powoda, pozwaną oraz przez brata i ojca pozwanej. Do remontu strony zakupiły niezbędne materiały, kupiły także meble – szafę, stolik i puf. Instalację elektryczną wykonał pan U. na zlecenie i koszt Urzędu Miasta.

W dniu 16 września 2011r pozwana kupiła telefon S. E. X. za 1 zł.

DOWÓD: paragony i faktury k. 5-12

Zeznania świadków S. M. k. 106

T. K. k. 107

Ł. G. k. 115

Powoda k. 115-116

Pozwanej 116-117

Powód wyprowadził się ze spornego mieszkania po świętach Wielkanocnych w 2012 roku.

DOWÓD: zeznania powoda k. 115-116

pozwanej k. 116-117

W dniu 11 maja 2011r powód zawarł umowę kredytu na kwotę 11.617,10 zł, zaś w dniu 19 grudnia 2011 r umowę pożyczki (6.000 zł).

DOWÓD: umowa kredytu z 11 V 2011r k. 13

Umowa pożyczki z 19 XII 2011r k. 14

W TAK USTALONYM STANIE FAKTYCZNYM

SĄD ZWAŻYŁ:

Powództwo jest bezzasadne.

Powód wniósł o zasądzenie kwoty 18.600 zł tytułem nakładów poniesionych przez powódkę na remont i modernizację lokalu mieszkalnego będącego we władaniu pozwanej, a także zakup mebli i sprzętu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że bezspornym pomiędzy stronami było, że strony żyły w nieformalnym związku i w czasie trwania tego związku pozwana zawarła umowę najmu lokalu komunalnego i w tym lokalu strony planowały razem zamieszkać i żyć w tym celu wykonały prace remontowe lokalu.

Zgodnie z niekwestionowanym w orzecznictwie stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w postanowieniu z 28 IV 2004r (V CK 388/03) „Do stosunków majątkowych między konkubentami nie mają zastosowania, nawet w

drodze analogii, przepisy dotyczące małżeńskich stosunków majątkowych. Stosunki te oceniać należy na podstawie przepisów dla nich właściwych. Takimi zaś mogą być, w zależności od okoliczności, przepisy dotyczące umowy o pracę lub inne usługi, spółki cywilnej, współwłasności lub bezpodstawnego wzbogacenia” Wskazać należy, że pozwana nie jest właścicielem spornego mieszkania, tym samym nie znajduje tu zastosowania przepisy dotyczące nakładów na cudzą rzecz, strony nie są też współwłaścicielami mebli zakupionych przez powoda więc nie znajdują tu zastosowania przepisy o zniesieniu współwłasności. Zastosowanie w niniejszej sprawie mogą więc mieć jedynie przepisy dotyczące bezpodstawnego wzbogacenia.

Zgodnie z art. 405 kc kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to było niemożliwe do zwrotu jej wartości. Natomiast z treści art. 409 kc wynika, że obowiązek zwrotu korzyści wygasa, jeżeli ten kto korzyść uzyskał zużył ją lub utracił w taki sposób, że nie jest już wzbogacony, chyba że wyzbywając się korzyści powinien liczyć się z obowiązkiem zwrotu.

Zgromadzony materiał dowodowy nie pozwolił na ustalenie, że pozwana zobowiązana jest do zapłaty powodowi kwoty wskazanej w pozwie. Pozwana zaprzeczyła, aby powód wydatkował kwoty wskazane w pozwie na remont lokalu. Tym samym zgodnie z art. 6 kc na powodzie spoczywał obowiązek wykazania nie tylko wydania kwot wskazanych w pozwie ale i podstawy do żądania zwrotu tej kwoty od pozwanej.

Z przedłożonych przez powoda umów pożyczki i kredytu nie wynika na jaki cel zostały one udzielone. Dołączone faktury nie zostały wystawione na nazwisko powoda, zaś paragony nie wskazują osoby, która dokonywała zakupu. Z zeznań pozwanej wynika, że rodzina wprowadziła się do wyremontowanego mieszkania w czerwcu 2011r, zaś umowa pożyczki została zawarta w dniu 19 grudnia 2011r, a więc już po zakończeniu remontu. Tym samym środki z tej pożyczki nie mogły zostać wydatkowane na remont.

Na nazwisko powoda została wystawiona faktura z 22 XII 2011r dotycząca zakupu szafy, stolik i pufy. Tym samym należało uznać, że przedmioty te zostały zakupione przez powoda i stanowią jego własność. Pozwana w swoich zeznaniach wskazała, że meble te może zwrócić powodowi. Skoro więc pozwana nie podnosi, że jest właścicielem tych mebli i wyraża chęć ich zwrotu to brak jest podstaw do rozliczenia kosztów zakupu tych mebli.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strony zaplanowały wspólne życie w lokalu należącym do Gminy S., którego pozwana jest najemcą. Pozwana nie kwestionowała faktu, że lokal wymagał prac remontowych, ani faktu, że część tych prac wykonał lub finansował powód. Podniosła, że także wykonywała prace remontowe, część prac finansowała ze swoich środków (wynagrodzenie, pomoc rodziny) a dołączona do pozwu faktura VAT (...) dotyczy prac finansowanych przez Urząd Miasta, podniosła także, że kredyty o których mowa w pozwie powód zaciągnął na swoje potrzeby.

Z zeznań świadków wynika, że otrzymali zapłatę za wykonane usługi - (...) zeznał, że pozwana płaciła pieniądze ale były to pieniądze powoda, on pracował w Szwecji nieraz przy świadku dzwoniła ile pieniędzy wziąć i na co, świadek T. K. (1) zeznał, że od matki powoda wie, że finansował on remont w całości, świadek Ł. G. (1) zeznał, że powód zapłacił 3000 zł za wykonaną pracę, remont wykonywał także brat pozwanej. Pozwana zeznała, że finansowo pomagał jej brat, który pracował w Irlandii, od brata dostała część materiałów.

Wskazać należy, że strony wspólnie podjęły decyzję o zamieszkaniu w lokalu najmowanym od Gminy, powód miał świadomość, że zanim jego rodzina tam zamieszka lokal należy wyremontować, co wiąże się z pewnymi kosztami. Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika, aby strony uzgodniły sposób poniesienia kosztów remontu i ewentualny obowiązek zwrotu środków.

Ponadto wskazać należy, że strony wykonując remont miały wspólnie zamieszkać w lokalu, który nie stanowił własności stron; przez kilka miesięcy strony mieszkaly razem w wyremontowanym lokalu więc powód także korzystał ze standardu mieszkania, w mieszkaniu do chwili obecnej zamieszkuje także małoletni syn stron.

Tym samym brak jest podstawy aby obciążyć pozwaną zwrotem kosztów remontu.

Pozwana wynajmuje sporny lokal od Gminy, płacąc za niego czynsz. Zgodnie z treścią art. 405 kc kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości. Powód nie wykazał jednak, aby pozwana wzbogaciła się na skutek prac wykonanych w lokalu, a zgodnie z art. 6 kc miał taki obowiązek. Nie kwestionowany przez pozwaną fakt zamieszkiwania w tym lokalu nie prowadzi do domniemania, że wzbogaciła się bezpodstawnie kosztem powoda.

Wobec braku podstawy do żądania od pozwanej zwrotu kosztów remontu lokalu bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostawał zakres i wartość prac wykonanych przez powoda. Tym samym rozważaniom Sądu nie podlegał materiał dowodowy dotyczący tej okoliczności. Z tej samej przyczyny oddalono wniosek powoda o powołanie biegłego, który miał wycenić wartość wykonanych prac.

W związku z powyższym na podstawie powołanych przepisów powództwo oddalono jako bezpodstawne.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc mając na względzie wynik procesu i koszty pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu wynikające z § 6 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 IX 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348).